

[Den fungerende udenrigsminister.]

ler 23, 27 og 61 kræver, at to tredjedele af FN's medlemsstater, herunder alle de permanente medlemmer af sikkerhedsrådet, ratificerer ændringerne. Indtil i dag er udenrigsministeriet i besiddelse af oplysninger om, at 26 lande har ratificeret ændringerne. Blandt disse lande kan nævnes Canada, Irland, New Zealand og Østrig samt en lang række afro-asiatiske stater, herunder Indien. Endvidere regner Finland, Holland og Italien med snart at gennemføre den fornødne ratifikation, og det norske storting har givet samtykke til ratifikationen. De permanente sikkerhedsrådsmedlemmers holdning er stort set den, at de ikke finder grund til at ratificere, førend den nødvendige ratifikation fra de to tredjedele af medlemslandene foreligger.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til det fremsatte forslag, anbefaler jeg det hermed til det høje tings velvillige behandling.

**Landbrugsministeren (Chr. Thomsen):** Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter og forslag til lov om ændring af lov om salg af visse mindreværdige plantenyheder.*

Jeg skal ikke bruge mange ord om disse to små lovforslag, men nøjes med at henvise til de bemærkninger, der ledsager forslagene. Kun skal jeg sige dette, at det jo er klart, at der vil gå nogen tid, inden love som de to, der blev vedtaget i 1962, kan komme til at virke i praksis, hvilket bl. a. ses af, at der til dato kun er givet beskyttelse for 4 plantenyheder. Der er således et meget spinkelt erfaringsgrundlag for revision af en lovgivning, der hidtil har virket efter hensigten. Det fortjener ligeledes at fremhæves, at man i mange lande forbereder ny lovgivning i henhold til den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder, og at det vil være af stor betydning for en revision at kunne sammenligne vor lovgivning med udlandets.

Jeg skal tilføje, at de interesserede organisationer på forespørgsel har erklæret sig indforstået med forslagene.

Med disse få bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de to lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.*

De ændringer af ægloven, der gennemførtes ved lov nr. 137 af 27. marts 1963, må stort set siges at have svaret til forventningerne, idet de har medført, at hjemmemarkedsordningen for æg har kunnet gennemføres på tilfredsstillende måde. Efter adskillige fra branchen modtagne rapporter er det desuden min opfattelse, at den på basis af loven gennemførte stemplingspligt, herunder bl. a. ugekodemærkning, for alle æg i den almindelige handel på hjemmemarkedet har medført en gennemgående noget hurtigere omsætning af æggene på deres vej via pakkeri til detailhandler end tidligere.

Da ægloven som foreskrevet i fornævnte ændringslov af 1963 nu skal op til revision, og da hjemmemarkedsordningen for æg fortsat er gældende og derfor stadig behøver den støtte, den kan opnå gennem de pågældende lovbestemmelser, finder jeg det allerede derfor nødvendigt at foreslå loven forlænget i uændret skikkelse med nogle mindre ændringer af kvalitetsmæssig og kontrolmæssig karakter. Om disse ændringer henviser jeg til lovforslaget og dets bemærkninger. Jeg foreslår samtidig loven optaget til revision i 1967-68, og jeg anbefaler herefter lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

**Undervisningsministeren (K. B. Andersen):** Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed.*

Ved de i sommer ved lov nr. 192 af 4. juni 1964 gennemførte ændringer af loven af 24. maj 1955 om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed med senere ændringer, jfr. lovebkendtgørelse nr. 241 af 23. juli 1964, der medfølger som bilag til det nu fremsatte lovforslag, tilsigtede man først og fremmest en regulering af bevillingerne — både til stipendier og lån — begrundet i stigningen i elevtallet ved de af fonden omfattede uddannelsesområder og i stigningen i de studerendes leveomkostninger. Det samlede støttebeløb, der efter 1961-revisionen udgjorde ialt 71.000.000